

ZATURDAG, den

24sten JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, den 22 Januarij 1835.

Heden zijn in Ondertrouw opgenomen: JACOB SAMUEL DE MEZA, jongman en SARAH SAMUEL DAVID DE MEZA, jonge dochter, beiden geboren alhier en alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken
Stand,

A. P. TIRION,
2de Commies.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 6den December 1834.

Frankrijk.

PARIS, 1 December.

De *Message* van den 13den November bevat onder het hoofd: *Verwikkeling der buitenlandsche aangelegenheden*, het volgende artikel:

De coalitie tegen het revolutionnaire Frankrijk ontwikkelt zich en vertoont zich onbewimpeld. Men heeft gezien hoe Oostenrijk het eene voorwendsel na het andere te baat nam, om talrijke legers on onze grenzen te onderhouden, hoe Pruisen de kleine Deutsche Staten tot ruiling noodzaakte, om militaire stellingen, om zoo te spreken voor onze deur, te kunnen nemen; hoe Pimont, Beieren en Baden de beweging van de Weener en Belijner Kabinetten volgde. Rusland lang in het Oosten bezig en door Polen gestuit wordende, had zijn kwaden wil niet dan door zijnen onbeschoftheden kunnen aan den dag leggen. Nu trekt het denzelfden weg met deszelfs broeders van het Heilige Verbond. Voor de voorbereidselen, die er worden gemaakt, voor de ernstige verbindtenissen die er staan gesloten te worden, zijn de onderhandelingen der diplomaten niet meer voldoende; de meesten willen zelfs onderzoeken en onderhandelen. De voorloopige grondslagen der overeenkomsten zijne Münchengrätz gesloten, maar die overeenkomsten zijn een diep geheim gebleven voor het Fransche Kabinet. Sedert dien tijd was de Kroonprins van Pruisen de hevigste vijand van Frankrijk en van de revolutie, de voornaamste handlanger der plannen, waartoe de schikkingen door het Kongres van Weenen, hetgeen onze Ambassadeur niet mogt bijwonen, werden beraamd. De Kroonprins droeg zonder ophouden het vuur zijner krijgsmachtige hartstogten van hoofdstad tot hoofdstad over.

Het oogenblik is daar, waarop men noodig heeft geacht de onderhandelingen nader bij het doel der toerusting te brengen. Het was niet meer genoeg den Pruisischen Kroonprins naar Petersburg te zenden; de Keizer van Rusland komt nu zelf te Berlijn. Op het tijdstip van het wintersaizoen, waarin wij ons bevinden, is er blijkbaar eene staatkundige beweegreden noodig, om den Keizer van Rusland deze reis te doen ondernemen, en die staatkundige reden kan geene

andere wezen dan een vijandelijk oogmerk tegen Frankrijk. Onder de kenteekenen van dit oogmerk moet men zich herinneren aan die onbeschofte taal jegens Frankrijk, welke het Russisch gouvernement, bij gelegenheid der inwijding van de Alexanders-Zuil, officieel gevoerd heeft. Nog vinden wij in het *Journal de St. Petersburg*, hetgeen wij heden ontvangen, een brief, tijdens die plegtigheid geschreven, en welke wij aan de publieke verontwaardiging moeten doen kennen. De Koning van Zweden maakt met hoogmoed gewag van het aandeel hetgeen hij aan de nederlagen van Frankrijk heeft genomen en kiest juist zijn ambassadeur in Frankrijk, om dien brief, in welken hij den roem, het geluk van de zegepraal onzer vijanden verheft, aan Keizer Nikolaas over te brengen. En inderdaad is de Graaf van Löwenhielm, na uit naam van den menner der Coalitie het zegepralende beeld van Alexander te hebben toegejuicht, en te Petersburg het Te Deum der voor ons noodlottige veldslagen te hebben gezongen regelrecht te Prijs teruggekomen, zeker om aan onze mannen van Gend het vriendschappelijke verhaal dier schitterende feesten te doen.

Hoe! de Maarschalk Maison, indachtig wat hij aan zijn karakter van oud soldaat des Keizerrijks verschuldigd was, heeft geweigerd aanwezig te zijn bij de inwijding van een gedenkteken onzer rampen, en ons Gouvernement zal niets weten in te brengen tegen die openbare beschimping van een Koning, die zijn Ambassadeur in Frankrijk boven al zijne andere onderdanen verkiest, om zich bij die plegtigheid te doen vertegenwoordigen. De Heer Löwenhielm is reeds sedert zijne terugkomst door den Koning ontvangen geworden; Donderdag is hij door al de hoofden van het bestuur bij den Heer Dupin feestelijk onthaald geworden. Men moet het met droefheid zeggen, indien er van den eenen kant eene verregaande onbeschoftheid bestaat, zoo merkt men van den anderen kant eene laagheid op, die al die onbeschoftheid regtvaardigt.

Die smaad jegens onze wapenen, die bedreigingen onzer rust zijn wij aan de doctrinairn met hunne kwasi-legimiteit, met hunne bevende verlooching der revolutie verschuldigd; en het wordt intusschen tijd dat het land ernstig bedacht zij op onzen politieken toestand buitenslands.

Bij al deze kenmerken eener aanstaande optrekking van het heilige-vastelands-verbond, voegt zich thans nog de nieuwe omwenteling van het Engelsche ministerie. Door de terugkomst der Tories en van Wellington in het gezag wordt de goede verstandhouding verbroken, die sedert vier jaren Frankrijk met Engeland verbond, en zoo heeft de partij der absolute Vorsten eenen steun meer tegen ons.

En is het wel het doctrinaire kabinet dat eenen genoegzamen aanhang in dit land zal vinden om de krachtige houding te kunnen aannemen, welke de omstandigheden vorderen? Zal dit kabinet in naam der revolutie willig en ferm genoeg kunnen spreken, om haar te doen eerbiedigen!

Onder de weinige bondgenooten die het met onze grondstellingen blijven houden, is thans ook nog Spanje ten prooi aan de schokken eener ministeriele verandering. Van alle kanten wordt het tooneel woelig. Frankrijk heeft, om er eene zijner waardige rol op te spelen, mannen van vastberaden

moed en geest noodig. En die mannen zijn voorwaar de doctrinairn niet; zij zijn het niet die te Gend waren of daags voor den slag van Waterloo bedlegerig werden.

— Een brief uit Madrid, dd. 25 November, meldt:

De tijding van de komst des Hertogs van Wellington aan het roer van zaken, heeft hier veel indruk gemaakt en den ijver der vrienden van het Gouvernement aangewakkerd. De Kamer der Procuradores, welke de beraadslaging over de wet op de stedelijke milicie op de lange baan schoof, heeft zich gebaast daarmede klaar te raken, ten einde zich onverwijld te kunnen bezig houden met de wet omtrent de rekrutering. Men verzekert, dat er bij het Ministerie van oorlog tijdingen van den Generaal Mina ontvangen zijn, die, wel is waar, nog geene beslissende bewegingen melden, maar toch bewijzen, dat de Generaal niets verzuimt, om zijne zaken op een gunstiger voet te brengen. Men spreekt van eenige desertien van Miguellistische Officieren, die zich onder de vanen van den constitutionelen Generaal zouden hebben geschaard.

Het Gouvernement schijnt zijne vadzigheid te willen alleggen en de zaak doorzetten. Men zegt, dat er orders zullen worden gegeven, om alle beschikbare troepen naar Navarra te doen trekken; kortom, de dépêches van Mina, de krijgsdriift der Procuradores, de nieuwe schikkingen van het Gouvernement, de pogingen van Zumala-Carreguy, de verbittering en insurrectionele bewegingen in zekere provincien, — alles kondigt aan, dat de krisis op handen is en dat de beide partijen niets verzuimen om den afloop er van te bespoedigen.

— Een andere brief van Madrid onder dezelfde dagteekening zegt:

Wij hebben eergisteren, bij extra-gelegenheid de tijding van Wellingtons benoeming tot het Ministerie ontvangen. Deze tijding heeft eene geheel andere uitwerking gehad op de publieke fondsen, dan men er van verwachtte. Zij daalden een oogenblik, maar rezen nog denzelfden dag, toen men zag dat het Gouvernement de krachtigste maatregelen nam, om de factie van Navarra te vernietigen, alvorens het Ministerie Wellington den minsten invloed op den loop der gebeurtenissen kon hebben, — verondersteld, dat hetzelfde vijandelijke oogmerken koesterde. Het is van belang, dat een iegelijk wete, dat de Spanjaarden vast overtuigd zijn van hunne hulpbronnen en van de genoegzaamheid hunner krachten om de muiters te overwinnen, zoowel als dat het tot heden toe het Ministerie is geweest, hetgeen gebrek aan veerkracht heeft betoond. Van alle grenzen des rijks staan er troepen te marcheren, om het leger onder bevel van den dapperen Generaal Mina, wien men het aan de benodigde hulp niet zal laten ontbreken, te versterken. Thans wordt er slechts ééne kreet gehoord: Eendragt met het Ministerie en gemeenschappelijke inspanning van al onze krachten, om den vijand onzer welvaart en van onze Koningin te verdrijven.

— Men sprak dezen ochtend veel van een aan den Heer Thiers aangeboden en door denzelfden aangenomen duel. Volgens het waarschijnlijkste verhaal zijn gisteren twee vrienden van den Heer Paira, een Officier die, tijdens het voorval met de Hertogin van Berry, op den Carlo-Alberto werd gevangen genomen, aan de woning

van den Heer Thiers verschenen, en hebben diea Heer, na hem te hebben gezegd te Colchester gehouden grootenfeesmaaltijd dat gedurende zijn Ministerschap geene uitdaging aan hem was geschied, te kennen het Whig-ministerie en de komst aan het gegeven dat zij thans, nu hij geen Minister meer was, hem voldoening kwamen vragen hadden natuurlijkerwijze aan deze vergadering in naam van den Heer Paira. De Heer Thiers antwoordde, naar men verhaalt, dat hij zijne getuigen zoude zenden om de voorwaarden der zamenkomst te regelen. Hij belastte inderdaad weldra den Generaal Lasours en den Kolonel Chatry-Lafosse om zich te dezer zake met de getuigen van den Heer Paira te verstaan. Men weet nog niet hoedanig de uitslag hunner desmarckes is geweest; alleenlijk is het bekend geworden, dat men den Heer Thiers sterk heeft gedrongen om van zijn in het eerste oogenblik genomen besluit af te zien.

De Ministers wachten volongeduld op de komst van den Heer de Tallyrand, zij schijnen eraan te hechten dat de oude diplomaat op nieuw de Ambassade naar Londen aanvaarde; tot heden is alles door middel van briefwisseling behandeld. De Heer de Tallyrand heeft geweigerd, tot voorwendsel nemende, dat hij, door zijne gevoelens aan de Whigs en het Ministerie van Lord Grey verknocht, zich in eene valsche stelling zou bevinden, indien hij den Ambassadeurspost bij een Tory-Kabinet aannam; dat hij wel is waar den Hertog van Wellington persoonlijk kende, maar dat de staatkundige verhoudingen geheel onafhankelijk waren van partikuliere vriendschapsbetrekkingen, in Engeland vooral, waar de strijdperken zoo formeel waren afgebakend. Het Hof vleit zich, zijne tegenstand te zullen overwinnen en de Koning zal buiten twijfel de verkleefdheid van den Heer de Tallyrand inroepen geijk hij die van zoo veel andere staatspersoonadien heeft ingeroepen, om hem in zijn Ministerie te doen treden.

Ingeval de Heer de Tallyrand niet aanneemt, is men wel bedacht geweest hem door den Heer de Broglie te doen vervangen als vergoeding voor het voorzitterschap van den Raad, hetwelk de Heer Guizot hem niet heeft kunnen doen geven. Maar dezelfde hinderpalen doen zich voor hem op als voor den Heer de Talleyrand; zijne uitsluitende betrekkingen namelijk met de Whigs.

Groot-Brittannie.

Londen, 3 December

De Hertog van Gloucester, neef en zwager des Konings, is Maandag morgen ongeveer ten zeven ure, in den ouderdom van 58 jaren, te Bagshot Park overleden. Eene officiële kennisgeving van dit voorval, geteekend door den Hertog van Wellington, was in den loop van den dag aan het Mansion-House aangeplakt. Des avonds waren alle schouwburgen gesloten. Z. K. H. is meer bekend geworden door den John Bull en andere torij-dagbladen, die hem in de laatste jaren onophoudelijk tot het onderwerp hunner satijre maakten, dan door eenigerlei talenten.

De Globe heeft door het volgende artikel veel lachlust in Londen te weeggebracht.

Lijst van een nieuw Ministerie. Eerste Lord, de Hertog van Wellington; binnenlandsche zaken, de Hertog van Vittoria; buitenlandsche zaken, de Prins van Waterloo; oorlog en kolonien, de Hertog van Ciudad-Rodrigo; President van den Raad, de Markies van Torres Vedras; Lord van het geheim zegel, de Graaf Vimeiro; eerste Lord der Admiraliteit, de Baron van Douro; Kanselier van den exchequer, de Burggraaf Wellington; Lord-Kanselier, de bewaarders der vijf havens; President van het bestuur der controle de constable van den Tower. Wij kunnen het land geluk wenschen, thans eene zoo eenstemmig en eensgezind Ministerie te hebben, het Kabinet zal thans als één man handelen. Geene verdeeldheid onder deszelfs leden, geene inwendige verdeeldheid, geene scheuring, geene aftreding van collega's; het bestuur moet geheel aan blijven of geheel vallen [Voor diegene onzer lezers, welke zulks niet mochten weten, voegen wij hierbij, dat al de opgenoemde namen zoo vele verschillende titels der Hertogs van Wellington zijn.]

— De Standard maakt melding van een Huis, op het Erf van den Boedel LOUZA-DA op de Joden Savana, en drie duizend (3000) Bijlhouten Cingels, voor rekening van den kooper in ontvang te nemen op den Houtgrond Toevlugt; aankomende bovengemelden Boedel J. J. B. DE MESQUITA.

Paramaribo, den 22 Januarij 1835.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Eene groote blaauwe vlag (de geliefkoosde kleur der partij) wapperde op het gebouw. De vergadering, bestaande uit 170 personen, werd gepreseed door Sir G. Smith. Men dronk de gezondheid des Konings van dien goeden en deugdzamen Vorst, dien het volk dankbaarheid verschuldigd is, omdat hij met vastheid tegen de intrigues van de vijanden der constitutie heeft weten te worstelen. De President stelde vervolgens de gezondheid in van den Hertog van Wellington, den dappersten Veldheer der eeuw en den grootsten staatsman: » Zijne Doerl., door den Koning in zijnen raad teruggeroepen, na eene tusschenregering, die alleen gestrekt heeft om het onvermogen en de onbekwaamheid zijner vijanden te doen uitkomen, zijne Doerl. legt op nieuw den eed af als eerste Sekretaris van Staat, en de edele Hertog zal spoedig de meest populaire Minister van Europa worden. Mijne Heeren, zeide de President ten slotte van dezen toast, ik stel u de gezondheid van den Hertog van Wellington voor, en laat het U zelve over, om het getal der toejuichingen te bepalen, welke gij voor dien naam hebt bewaard. » Een verdoovend en negen malen herhaald gejuich beantwoordde het gezegde van den President.

— De toepassing van stoom wordt al verder en verder uitgestrekt! Een Engelschman heeft thans eene draagbare stoom-machine uitgevonden, en zonder menschelijke hulp eene kindervieg in beweging te houden. Door deze uitvinding geroept gaan de karikaturen nog verder; in Londen ziet men spotprenten, op welke Engelse modeheertjes door middel van stoom-machine uit- en aangekleed worden. Ook de dieven hebben stoom-machines om hunne plunderingen te volvoeren, zonder hunne handen daartoe te bezigen; en ten einde de maat van spotterij vol te meten heeft men een stoomwerktuig voorgesteld, hetwelk aan de jongens op school den neus snuit!!

Publieke Verkoopingen.

Ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Donderdag den 22 Januarij.

1.) Een Huis en Erf, gelegen alhier aan Paramaribo, op den hoek van de Zwartenhovenbrug en Prinsenstraten, La. D. No. 470. f 3936,50 — Samuel del Prado.

2.) Een Huis en Erf, gelegen alhier aan Paramaribo, op den hoek van de Hooge- en Groote Duursstraten, La. D. No. 777. f 633,20. — Christina Westerlei.

3.) Een Huis, verdeeld in drie kamers en Erf, gelegen alhier aan Paramaribo, aan de Zwartenhovenbrug- en Prinsenstraten, La. D. No. 836. f 1300 — F. G. Caupain, voor de minderjarige kinderen Amelia Josephina Maria Caupain, Jacob de Leeuw Caupain en Johanna Theresia Caupain.

Overtentien.

(5005) De KURATOR EN WEESMEESTER der Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie, zal op Donderdag den 29den dezer, des namiddags ten vier uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, Hebreeuwsche Kerkboeken, enz.; aankomende de Boedels JOSEPH J. BUENO DE MESQUITA; JOHANNES CHRISTOFFEL CRAMER; JOHAN CARL SCHONHERR; MIETJE van COBA van LABADIE, en ANNA MARIA COOPMAN, laatst weduwe A. SCHLICHTING.

Alsmode de Negerin Patientie en de Mulatin Lodewika; aankomende laatstgenoemden Boedel.

Voorts een OPSTAL, zijnde een gevelend

Huis, op het Erf van den Boedel LOUZA-DA op de Joden Savana, en drie duizend (3000) Bijlhouten Cingels, voor rekening van den kooper in ontvang te nemen op den Houtgrond Toevlugt; aankomende bovengemelden Boedel J. J. B. DE MESQUITA.

Paramaribo, den 22 Januarij 1835.

C. A. FISCO,
2de Commies.

De KURATOR EN WEESMEESTER der Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer, zal op Donderdag den 29den dezer, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz. enz.; aankomende de desolate Boedels BENJAMIN HAWKES; JOHANNES THOMA; Wm. FRITSCHIE; JOHANNES HARDEWIJK van E. J. WESENHAGEN; CORNELIS DAPHINA van ROCHE-TEAU; CHARLOTTE van DE CREPPE; LAURENTIA van HENDRIK van PERICA; JOHANNA ELISABETH RUCKER; CHARLOTTE DUCHESSE van MEIJER; JOHANNA STEENHUIZE Echtgenoot van WILLEM MARTIN; en CORNELIA van de Wed. J. J. POLAK.

Van alle welke Boedels geen genoegzame Goederen gevonden zijn, om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo, den 22 Januarij 1835.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(5023) De ondergeteekenden, hebben ontvangen per Kapt. D. SPREEUW en vorige gearriveerde Schepen: KASSERE PROVISIEN, als: Gezouten en gerookt Vleesch, dito Worst en kleine Kazen; beste Boter; Aardappelen; vele soorten MODEWAREN en STUKGOEDEREN; Mans-, Vrouwen-, Meisjes-, Jongens- en Kinder Schoenen; Laarsen en Pantoffels; Galanterien; Verguld Beslag en IJzerwaren, &c. &c.

M. J. COSTER & Co.

(3417) Twee extra mooie REVERBÈRES te bekomen bij Gebroeders VAN GELDER.

(5907) Beste GORT in vaten, te Koop bij GEBROEDERS REIJNS.

(5910) Het KOFFIJ-HUIS van den ondergeteekende, blijft HEDEN AVOND gesloten.

Paramaribo, den 24 Januarij 1835.

JOSEPH EMANUELS.

(5905) Den ondergeteekende, stellig van voornemens zijnde medio Februarij voort eenige tijd deze Kolonie te verlaten, verzoekt vriendelijk zijne Debitcuren ten spoedigsten betaling te doen, om niet in de onaangename verplichting te vervallen regtsmiddelen te gebruiken.

Paramaribo, den 23 Januarij 1835.

J. W. KEMPF Wz.

(5022) J. M. DE HART, voornemens zijnde deze Kolonie te verlaten, verzoekt een ieder die van hem te vorderen heeft betaling te komen ontvangen; terwijl hij bij deze zijne Debiteuren ten ernstigste verzoekt hun verschuldigde te voldoen.

Paramaribo, den 23 Januarij 1835.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21 dezer, het Schip Maria Anna, Kapt. E. P. BRONS, van Amsterdam, hebbende 63 dagen reis.
Den 22, het Schip Agatha, Kapt. K. L. SPIJKMAN, van Harlingen, hebbende 60 dagen reis.
Idem, het Schip Stant Friesz, Kapt. S. C. DE VRIES, van Amsterdam, hebbende 57 dagen reis, Passagier: de Heer E. D. DEKKER.

UITGEKLAARD.

Den 13, de Zweedsche Schoener Duke of Shane, Kapt. T. DENZI, naar St. Eustatius.
Den 21, de Nd. Am. Brik Fame, Kapt. F. NICKERSON, naar Boston; lading: 270 vaten Malassie. Met hetzelfde vertrekt als Passagiers: Napoleon Meijer.